

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 2447

гр. София, 06.03.2024 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 47
състав, в закрито заседание на 06.03.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Катя Аспарухова

като разгледа дело номер **9339** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по жалба на Ю. В. Т., гражданин на Руската федерация, срещу ОТКАЗ за издаване на виза тип Д, постановен от Генерален консул на Република България в [населено място].

Съдът следва да ревизира констатациите си във връзка с допустимостта на жалбата. В тази връзка следва да се има предвид, че в жалбата се излагат съображения за засягане права по ЕКПЧ. Конкретно се твърди, че е нарушено правото на равенство като основен принцип. Това твърдение обаче е общо. То не прави жалбата допустима.

Видно от разпоредбата на чл. 10а, ал. 4 от ЗЧРБ -отказите за издаване на визи по чл. 9а, ал. 2, т. 4 от ЗЧРБ не подлежат на обжалване по съдебен ред, освен когато лицето претендира засягане на основни права и свободи по Европейската конвенция за правата на човека. Разпоредбата на чл. 10а, ал. 4 ЗЧРБ представлява предвиденото в чл. 120, ал. 2 от Конституцията изключение от общата клауза за обжалваемост на актовете на администрацията и препятства осъществяването на търсения съдебен контрол за законосъобразност. В този смисъл е и т. 1 от Решение № 14 от 04.11.2014 г. по т.д. № 12/2014г. на Конституционния съд, където изрично се подчертава, че разпоредбата на чл. 120, ал. 2 от Конституцията "дава правото на законодателя по изключение при спазване на изискванията за съразмерност, включително задължителните за страната международни стандарти за достъп до съдебна защита, със закон да предвиди необжалваемост пред съд на изрично посочена категория административни актове само, когато това е необходимо за опазване на основите на конституционния ред или на други особено важни обществени интереси."

Жалбоподателят не сочи конкретно свое защитено право, което с отказа да е накърнено. Напр. има семейство в България и е засегнато правото му по чл.8 от ЕКПЧ на семеен живот, с отказа за виза, защото не може да го посети. Твърдението за засегнато право на равенство е общо, хипотетично и бланкетно. То не може да преодолее забраната за оспорване на акта. Тя би била игнорирана единствено при

реално защитимо и накърнимо право, а не при общи твърдения като равенство, различно третиране и т.н. , какъвто набор от права има както в ЕКПЧ, така и в Хартата на ЕС. Трябва да се има предвид и израза използван от законодателя - да има "засягане на права", а не твърдение за такова, или вероятно засягане.

С оглед изложеното - след като няма засягане на права по ЕКПЧ, то жалбата е процесуално недопустима и следва да бъде оставена без разглеждане, а производството по делото следва да бъде прекратено. Предвид това, че е даден ход на делото по същество, същият трябва да се отмени.

С оглед изложеното и на основание чл.159 т.1 от АПК и във връзка с чл.10а, ал. 4 от ЗЧРБ

О П Р Е Д Е Л И:

ОТМЕНЯ хода по същество, даден с протоколно определение от 27.02.2023г.

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ като недопустима жалбата на Ю. В. Т., гражданин на Руската федерация, срещу ОТКАЗ по заявление от 28.07.23г. за издаване на виза тип Д, постановен от Генерален консул на Република България в [населено място].

ПРЕКРАТЯВА производството по делото.

Определението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд на Република България в 7 - дневен срок от съобщението за постановяването му до страните. Преписи на страните.

Съдия: